

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Vjerujem u Isusa Krista, **Sina** njegova jedinoga

Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom Njegovom pozvani. Jer koje predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina Njegova te da On bude prvorođenac među mnogom braćom. Koje pak predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te i proslavi. Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego Ga je za sve nas predao! Kako nam onda s Njime neće sve darovati? (Rim 8,28-32)

Usporedi i sljedeća mjesta:

Rim 5,6-11; 1 Kor 15,22-28; 1 Sol 1,9-10.

*Živim u vjeri u Sina Božjega
koji me ljubio
i predao samoga sebe za mene (Gal 2,20)*

Tko je Isus iz Nazareta?

Ljudi koji vjeruju u Isusa, neizostavno pitaju, tko je on u stvari? Da bi razumjeli Isusovu osobu, služe se različitim nazivima koji izražavaju Isusovo dostojanstvo: Krist, Gospodin, Sin Božji, Spasitelj itd. Svaki od ovih naslova označava jedan vidik Isusova bića. Ovi izrazi potječu iz grčke ili iz biblijsko-židovske predaje.

Pavao – obilježen dvjema kulturama

Pavao je u svojoj domovini zorno vidio što je to židovska, a što grčka kultura. U njegovom rodnom gradu, Tarzu, vlada helenizam. Pavao tako već od svog djetinjstva poznaje grčku mitologiju i mnoštvo različitih religijskih obreda. U određenim helenističkim mitovima i obredima govori se i o božjim sinovima. To su obično ljudi koje su drugi, zbog njihovih osobitih sposobnosti ili djela koja su činili, smatrali kako potječu od bogova, npr. Heraklo, sin oca bogova Zeusa.

Pavlu je pojam *sin Božji* bio dakako poznat i iz Svetog pisma. Sveto pismo kad govori o sinu Božjem onda obično govori o židovskom kralju ili pak o židovskom narodu. I židovski kralj i židovski narod posebno su bliski Bogu.

Srž evanđelja

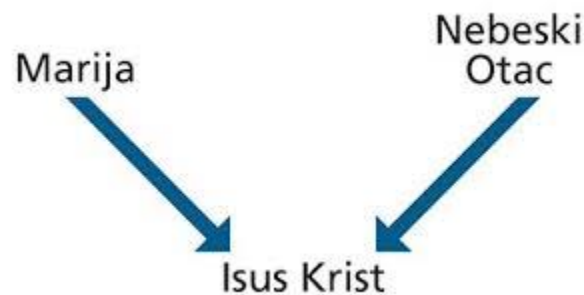
Kad Vjeronanje govori o Bogu kao Ocu i Isusu kao Sinu, time ne misli na biološko porijeklo Isusa od Boga. Pojam sin se tumači u prenesenom smislu. Taj pojam označava Isusovo podrijetlo, njegovu pripadnost Bogu, njegovu poslušnost volji Božjoj.

riječima o Riječi

Evandelist Ivan najčešće govori u svom Evandelju o Isusu kao sinu. Pavao upotrebljava ovaj izraz rjeđe. On se koristi više nazivom Krist ili jednostavno Gospodin. Time Pavao naglašava Isusovu jedinstvenost. Jednom rečenicom, da mu je Bog objavio svoga sina (usp. Gal 1,16), opisat će Pavao sve ono što mu se dogodilo kad je pozvan za apostola naroda. Isus, Sin Božji, sadržaj je Pavlova evandelja (usp. Rim 1,9).

U početku stvori Bog nebo i zemlju...
Post 1,1

Sto možemo, međutim, točnije kazati o Pavlovom navještanju? Pojam *sin* označava usku povezanost između Isusa i Boga. Taj pojam izražava najdublju vezu ljubavi između Boga i Isusa. Pavao upotrebljava naslov Sin Božji prije svega kad govori o Isusovoj patnji. Tim Pavao ukazuje na veličinu spasenja koju nam je Bog darovao – Bog je predao u smrt onoga koji mu je najbliži i s kojim je najdublje povezan. Prema Pavlovom mišljenju upravo se u Isusovoj muci i smrti pokazuje njegovo uzvišenje, njegovo sinovstvo Božje. Na taj način Pavao sprečava da netko pomisli kako se Božja srdžba morala ublažiti žrtvom njegova Sina.

Razlog predanja Sina u smrt nije smirivanje Božje srdžbe nego je ono izraz Božje ljubavi prema čovjeku. Ta ljubav je nezaslužena, ali je prisutna i onda kad se čovjek udalji od svoga Boga (usp. Rim 5,8-10).

Naravno ako Pavao govori o Isusu kao Sinu Božjem, onda se postavlja i pitanje porijekla Sina. Pavao kaže da je Bog poslao svoga Sina (usp. Rim 8,3; Gal 4,4), i na taj način tvrdi kako je Sin postojao kod Boga i prije svoga zemaljskog života.

Krist je instrumentalni uzrok svega

"U početku bijaše Rječ i Rječ bijaše u Boga i Rječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa... Bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna.
(Jvan 1:1-3, 10)

"nana je jedan Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus Krist, po kome je sve, i mi po njemu.
(1 Korinćanima 8:6)

Pavlu nije dovoljno govoriti samo o utjelovljenju Sina Božjega, jer bi njegove zajednice, koje se nalaze u grčkom okruženju to utjelovljenje mogle krivo razumjeti, naime, kao dolazak nekakvog nebeskog glasnika. Zato Apostol povezuje utjelovljenje sa Isusovom smrću na križu. U smrti na križu postaje jasno, zašto je Sin Božji došao na svijet. Čovjek je stvoren na sliku Božju, no vlastitom krivnjom čovjek je tu slika nagrдио. Bog po Isusu Kristu obnavlja čovjeka na sliku svoga Sina. Po Isusu Kristu i u zajedništvu s njime postajemo sinovi i kćeri Božje (usp. Rim 8,29).

**Riječ bijaše
ljudima svjetlo**

Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom Njegovom pozvani. Jer koje predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina Njegova te da On bude prvorođenac među mnogom braćom. Koje pak predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te i proslavi. Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego Ga je za sve nas predao! Kako nam onda s Njime neće sve darovati? (Rim 8,28-32)

Usporedi i sljedeća mjesta:

Rim 5,6-11; 1 Kor 15,22-28; 1 Sol 1,9-10.

